Referințe din *Caietul pentru întrunirea „Viața creștină și predicarea”*

3-9 MAI

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU NUMERELE 27-29

Nestemate spirituale

***it*-2-E 528 ¶5**
Ofrande

Ofrande de băutură. Ofrandele de băutură erau aduse împreună cu majoritatea celorlalte ofrande, mai ales după stabilirea israeliților în Țara Promisă. (Nu 15:2, 5, 8-10) Ofrandele de băutură constau din vin („băutură alcoolică”), care era turnat pe altar. (Nu 28:7, 14; compară cu Ex 30:9; Nu 15:10) Apostolul Pavel le-a scris creștinilor din Filipi: „Chiar dacă sunt turnat ca ofrandă de băutură peste jertfa și serviciul sacru la care v-a condus credința voastră, sunt bucuros”. Referindu-se în sens figurat la ofrandele de băutură, apostolul Pavel și-a exprimat dispoziția de a se cheltui în folosul colaboratorilor săi creștini. (Flp 2:17) Cu puțin timp înainte să moară, el i-a scris lui Timotei: „Eu sunt deja turnat ca o ofrandă de băutură, iar timpul pentru eliberarea mea este foarte aproape”. (2Ti 4:6)

10-16 MAI

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU NUMERELE 30, 31

„Împlinește-ți promisiunile solemne”

***it*-2-E 1162**
Făgăduință

Benevolă, însă obligatorie odată rostită. Făgăduințele, sau promisiunile solemne, erau întru totul benevole. Însă, potrivit legii divine, odată făcute, ele trebuiau îndeplinite. De aceea, despre o persoană care făcea o promisiune solemnă se spune că ‘își lega sufletul’, în sensul că garanta cu viața pentru împlinirea cuvântului dat. (Nu 30:2; vezi și Ro 1:31, 32) Fiind o chestiune de viață și de moarte, înțelegem de ce Scripturile îl îndemnau pe cel ce voia să facă o promisiune solemnă să fie extrem de precaut și să analizeze cu atenție obligațiile pe care și le asuma. Legea stipula: „Dacă îi faci lui Iehova, Dumnezeul tău, o promisiune solemnă, . . . Iehova, Dumnezeul tău, îți va cere în mod sigur socoteală cu privire la ea; dacă amâni, lucrul acesta îți va fi considerat păcat. Dar, dacă te reții să faci o promisiune solemnă, nu vei fi vinovat de păcat”. (De 23:21, 22)

***it*-2-E 1162**
Făgăduință

Promisiune solemnă făcută lui Dumnezeu prin care cineva se angaja să acționeze într-un anumit mod, să aducă o ofrandă sau un dar, să accepte un serviciu sau o situație ori să se abțină de la lucruri care în sine nu erau contrare legii. O promisiune solemnă era o expresie a exercitării liberului-arbitru. Având caracter solemn, această promisiune avea valoare de jurământ. Ambii termeni, promisiune solemnă și jurământ, apar împreună în unele contexte biblice. (Nu 30:2; Mt 5:33) „Promisiunea solemnă” este mai mult o declarație de intenție, în timp ce „jurământul” constituie un apel la o autoritate superioară pentru atestarea veridicității sau a caracterului obligatoriu al unei declarații. Adesea, jurămintele se rosteau cu ocazia încheierii unui legământ. (Ge 26:28; 31:44, 53)

Nestemate spirituale

***it*-2-E 28 ¶1**
Iefta

Părinții aveau dreptul de a-și dedica copiii pentru un serviciu adus exclusiv lui Iehova la sanctuar. Un exemplu în acest sens este cel al lui Samuel. El a fost dedicat să slujească la tabernacol ca urmare a promisiunii solemne făcute de Ana, mama sa, înainte de nașterea lui. Elcana, soțul ei, a fost de acord cu această promisiune. Imediat ce Samuel a fost înțărcat, Ana l-a dus la sanctuar. Cu această ocazie, ea a adus ca jertfă un animal. (1Sa 1:11, 22-28; 2:11) Un alt copil dedicat pentru un serviciu special adus lui Dumnezeu ca nazireu a fost Samson. (Ju 13:2-5, 11-14; cu privire la autoritatea unui tată asupra fiicei sale, vezi Nu 30:3-5, 16)

17-23 MAI

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU
NUMERELE 32, 33

„Să-i alungați dinaintea voastră pe toți locuitorii țării”

***it*-1-E 404 ¶2**
Canaan

Dând dovadă de înțelepciune, Iosua „n-a lăsat neîmplinit nimic din tot ce-i poruncise Iehova lui Moise”. (Ios 11:15) Dar israeliții n-au urmat exemplul său bun și n-au îndepărtat din țară toate sursele de contaminare. Prezența constantă a canaaniților în mijlocul lor a contaminat toată țara, ducând, cu timpul, la pierderea mai multor vieți omenești (pe lângă cele provocate de violență, imoralitate și idolatrie) decât ar fi cauzat aplicarea cu fidelitate a decretului de exterminare a tuturor canaaniților. (Nu 33:55, 56; Ju 2:1-3, 11-23; Ps 106:34-43) Iehova îi avertizase pe israeliți că va aplica cu imparțialitate dreptatea și judecata și că, dacă aveau să lege relații strânse cu canaaniții, să încheie căsătorii cu ei, să practice interconfesionalismul și să adopte obiceiurile lor religioase și practicile lor degradante, va aplica și asupra lor același decret de exterminare, iar ‘țara va trebui să-i vomite’. (Ex 23:32, 33; 34:12-17; Le 18:26-30; De 7:2-5, 25, 26)

Nestemate spirituale

***it*-1-E 359 ¶2**
Graniță, hotar

După ce se stabilea, prin tragere la sorți, amplasamentul geografic al fiecărui trib, trebuia fixată suprafața teritoriului, în funcție de cel de-al doilea factor: mărimea tribului. „Să le împărțiți familiilor voastre țara ca proprietate prin tragere la sorți. Grupurilor mai mari să le dați o moștenire mai mare, iar grupurilor mai mici să le dați o moștenire mai mică. Moștenirea fiecăruia va fi acolo unde îi va cădea la sorți.” (Nu 33:54) Chiar dacă rezultatul sorților privind amplasarea geografică aproximativă nu putea fi schimbat, suprafața teritoriului primit ca moștenire putea fi modificată. De exemplu, când s-a observat că teritoriul lui Iuda era prea mare pentru el, o parte din suprafața acestuia i-a fost atribuită tribului lui Simeon. (Ios 19:9)

31 MAI – 6 IUNIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU
DEUTERONOMUL 1, 2

VIAȚA DE CREȘTIN

Tema: „Să fim pregătiți în aceste ultime zile ale «zilelor din urmă»”

***nwtsty*-E nota de studiu de la Mt 24:8**

durerilor: Termenul grecesc înseamnă literalmente „durerile nașterii” și se referă la durerea intensă pe care o simte o femeie când naște. Aici cuvântul se referă la durere, suferință și chin în sens general, dar ar putea transmite și ideea că necazurile și suferința prezise, asemenea durerilor nașterii, vor crește în frecvență, intensitate și durată în perioada dinaintea marelui necaz menționat în Mt 24:21.

7-13 IUNIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DEUTERONOMUL 3, 4

„Legile lui Iehova sunt înțelepte și drepte”

***it*-2-E 1140 ¶5**
Pricepere, înțelegere

Studiind cu sârguință Cuvântul lui Dumnezeu și poruncile sale și aplicând ceea ce învățăm, putem dobândi mai multă perspicacitate decât învățătorii noștri și mai multă pricepere decât bătrânii. (Ps 119:99, 100, 130; compară cu Lu 2:46, 47) Acest lucru este posibil deoarece înțelepciunea și priceperea au la bază dispozițiile și hotărârile judecătorești drepte ale lui Dumnezeu. Prin urmare, dacă le respecta cu fidelitate, Israelul avea să fie considerat de către națiunile din jur „un popor înțelept și priceput”. (De 4:5-8; Ps 111:7, 8, 10; compară cu 1Re 2:3) O persoană cu pricepere recunoaște caracterul inviolabil al Cuvântului lui Dumnezeu, dorește să-și armonizeze viața cu Scripturile și îi cere ajutor lui Dumnezeu în acest sens. (Ps 119:169) Ea permite mesajului lui Dumnezeu să pătrundă în adâncul ființei sale (Mt 13:19-23), îl scrie pe tăblița inimii ei (Pr 3:3-6; 7:1-4) și ajunge să urască „orice cale greșită” (Ps 119:104). Când a fost pe pământ, Fiul lui Dumnezeu a manifestat pricepere refuzând să evite moartea pe stâlpul de tortură; el știa că, pentru a împlini Scripturile, trebuia să moară în acest fel. (Mt 26:51-54)

28 IUNIE – 4 IULIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DEUTERONOMUL 9, 10

Nestemate spirituale

***it*-1-E 103**
Anachimi

Popor de statură foarte înaltă care locuia în regiunile muntoase ale Canaanului, precum și în unele zone de coastă, mai ales în cele din sud. Trei dintre bărbații proeminenți ai anachimilor, Ahiman, Șeșai și Talmai, au locuit, la un moment dat, în Hebron. (Nu 13:22) Acolo cei 12 spioni evrei i-au văzut pentru prima dată pe anachimi, iar, ulterior, 10 dintre spioni au prezentat un raport înfricoșător, susținând că acești bărbați erau descendenții nefilimilor de dinainte de Potop și că, în comparație cu ei, evreii ‘păreau niște lăcuste’. (Nu 13:28-33; De 1:28) Statura lor înaltă a constituit un termen de referință în descrierea emimilor și a refaimiților, bărbați de înălțime uriașă. Se pare că forța lor a dat naștere cuvintelor devenite proverbiale: „Cine poate să li se împotrivească fiilor lui Anac?”. (De 2:10, 11, 20, 21; 9:1-3)

© 2021 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania